

Cabana

Cabana Groapa Seacă nu poate fi contactată telefonic. Pentru informații puteți apela numerele 0254.542246, 0724.251.635 sau 0744.136.555 (Bogdan Mihai) între orele 7.00 - 9.00 sau 20.00 - 22.00
E-mail: bogdancristina_hd2005@yahoo.com

Pentru detalii vizitați www.parang.ro (cazare).

* Cabana Groapa Seacă *

Cabana Groapa Seacă este situată în nordul masivului Parâng, pe drumul național 7A, la 18 km de Petroșani și 65 km de Voineasa.

Cabana este ușor accesibilă și oferă multiple posibilități de cunoaștere a unuia din cele mai spectaculoase masive montane de modelare glaciară din țară. Climatul blând al depresiunii Jiețului, în care este situată cabana, oferă, de asemenea, condiții foarte bune de odihnă și relaxare.

Accesul în cele mai pitorești zone ale Parângului este facilitat de existența a șase trasee marcate turistic. Cabana dispune de 40 de locuri de

cazare la un nivel de confort decent, în camere de 2, 3 sau 4 paturi. Grupurile sanitare și băile sunt comune, beneficiind de apă caldă permanentă. Cabana dispune și de două apartamente cu grupuri sanitare și băi proprii.

Din vara anului 2008

cabana este deschisă doar pentru persoanele care solicită cazare, celor în măsură să aprecieze frumusețea împrejurimilor și ceea ce se numea odinioară "atmosfera de cabană".

Octavian GOGA

ÎN MUNȚI

Voi, munților mândri, moșnegi cununați
Cu stelele boltii albastre,
În leagănul vostru de codri și stânci
Dorm toate poveștile noastre.
Alături de șoimii cu ochii aprinși,
Din tainica voastră dumbravă,
Se-nalță-n drăznețe-n lumina din cer
Și visele noastre de slavă.

În voi își deșteaptă plânsurile ei
Frumoasa mea țară săracă,
Cu brațe lipsite de-al luptei fior
Și buze ursite să tacă.
La voi vine jalea-i când viitor păgân
Purcede strigarea să-i frângă,
În cântec o schimbă pădurea de brazi
Și-n lume-o trimite să plângă.

15 august 2010, slăbiștea
Crucei ridicată
În căldura lacului
Roșiile de către
Ioan Nicolae Sui

Relieful glaciar din MASIVUL PARÂNG

Cuaternarul, ultima perioadă a scării geocronologice (aproximativ ultimele 2 milioane de ani ai planetei noastre) a fost caracterizat printr-o intensă modelare a reliefului datorată ghețarilor care s-au instalat în urma răcirii severe a climei (glaciativna pleistocenă), pleistocenul reprezentând de fapt prima și cea mai întinsă epocă a cuaternarului, desfășurându-se de la începutul acestui până în urmă cu circa 10000 de ani când începe holocenul (marcat de o încălzire moderată).

Răcirea climei în pleistocen a permis acumularea unor mari cantități de zăpadă la latitudinile mari și pe vârfurile cele mai înalte ale munților. Zăpada s-a modificat prin topire și recristalizare parțială de la un an la altul, devenind grăunțoasă și tasată (denumită firn sau neve) iar în urma unei evoluții mai îndelungate s-a transformat în mari mase de gheață care au staționat în aceste zone. Răcirea nu a fost uniformă de-a lungul acestei perioade, oscilațiile climatice din două milioane de ani generând extinderea și retragerea repetată a ghețarilor (perioadele de acumulare a gheții numindu-se faze glaciale iar cele de relativă încălzire numindu-se interglaciale).

În vara anului 1899, Emmanuel de Martonne studiază timp de șase săptămâni relieful alpin din Parâng, cartând circurile glaciale Găuri și Călcescu la scara 1:10 000 în vederea identificării reliefului glaciar. Harta acestor circuri este publicată în 1900 la București în Buletinul Societății Inginerilor și Industriașilor de Mine. În același an mai publică două articole, la Paris și București, despre perioadele glaciale din Carpați Meridionali.

În masivul Parâng, Emm. De

Martonne aduce ca dovezi ale prezenței reliefului glaciar rocile mutonate, suprafețele șlefuite de ghețari, morenele și terasele fluvio-glaciare, depresiunile de subsăpare și lacurile glaciale. Aceste elemente le semnalează atât pe versantul nordic cât și pe cel sudic (mai puțin lacurile glaciale, care cu câteva mici excepții, lipsesc în sud). Ulterior își continuă cercetările în vederea elaborării tezei de doctorat privind evoluția morfologică a Alpilor Transilvaniei (1907).

Din timpul fazelor Riss și Wurm, considerate singurele faze glaciale care au afectat aria înaltă din Carpați s-a conservat până azi un relief marcat de circuri și văi glaciale. Prima fază glaciară (Riss), de mare amploare a modelat relieful montan din Carpați până la altitudini de 1300 - 1450 m, altitudini la care se găsesc morene terminale conservate parțial. În Parâng, pe versantul nordic, depozite fluvio-glaciare au fost identificate până la alti-

tudinea de 1150 m (Cotul Jiețului). În funcție de expunere și de anumite condiții topografice favorabile acumulării zăpezii, această limită este mai coborâtă pe anumiți versanți (nordici, estici și sud - estici).

În masivul Parâng urme ale reliefului glaciar sunt bine conservate atât pe versantul nordic (bazinele hidrografice Jieț, Lotru, Latorța) cât și pe versantul sudic (bazinele hidrografice Polatiște, Sadu, Gilort, Galbenu).

Formele de relief glaciale pot fi forme de eroziune (circuri glaciale, văi glaciale, suprafețe interfluviale modelate glaciar, praguri glaciale, roci mutonate etc.) sau forme de acumulare (morene, terase glacio-fluviale etc.).

Circurile glaciale - sunt excavații imense, deschise în aval, dar

închise în amonte de o creastă a unui versant abrupt, care este arcură în plan în jurul unei podele cu pantă mică. Circul este glaciar dacă podeaua a fost afectată de eroziune glaciară, în timp ce peretele din spate a evoluat subaerian.

În masivul Parâng sunt numite popular căldări sau găuri (Gaura Mohorului, Groapa Măndrei), au formă semicirculară sau semieliptică iar raportul dintre lungime și lățime este de la 1/1 la 1/1,57. Când lungimea depășește acest raport circurile devin alungite. Pentru acest tip se folosește popular (indeosebi în Parâng) termenul de zănoagă.

În bazinul Jieț există următoarele circuri glaciale: Zănoaga complexă Mija cu o lungime de 1,5 km situată la obârșia văii cu același nume la o altitudine medie de 2160 m de unde coboară în 2 trepte până la circa 1820 m. Cele două trepte sunt separate de un prag de circa 50 m. Spre est se găsește un circ secundar de formă aproape circulară. Complexul glaciar al Jiețului cuprinde circurile și văile glaciale de la obârșia acestuia: Slivei, Roșiile, Ghereșu.

Cercul complex Slivei este despărțit de circul Roșiile printr-o costură, are un aspect asimetric, fiind constituit din cele trei circuri simple orientate vest - est, cel superior fiind situat la circa 2150 m și cantonând lacul Slivei (Cârja). Este separat de valea fluvială printr-un prag de circa 40 m. În continuare spre vest se găsește un circ cu podeaua cu diametru de circa 250 m care cantonează Tăul Inghețat plasat într-o cuvetă de eroziune glaciară dominată de o treaptă mtonată înaltă de 20 m. Apoi urmează valea glaciară a Sliveiului, unde pe partea dreaptă între peretele văii și barajul unei morene laterale adăpostește Lacurile Verzii. În vestul

acestora se găsește o zonă înmlăștinată care demonstrează existența în trecut a unui lac care între timp s-a colmatat. Sub treapta Lacului Verde se găsește un prag glaciar de circa 100 m.

Cercul complex Roșiile are la origine un circ (vestic) situat la 2200 - 2150 m și o lățime de aproximativ 300 m care cantonează lacul Mândra urmat de circul principal (estic) de formă circulară situat la circa 2000 m altitudine și care cantonează lacurile Roșiile și Lacul Lung. Mai jos de aceasta se află o treaptă cu versanții mai evazați care cantonează Lacul Zănoaga Stâni.

Zănoaga Ghereșu este plasată la est de circul Roșiile. La obârșia acesteia se află o treaptă la circa 2050 m care cantonează lacul Ghereșu. Complexul Călcescu se află la obârșia vestică a Lotrului fiind alcătuit din Zănoaga Mare sau Călcescu (cantonează lacul Călcescu), Zănoaga lui Vidal (cantonează lacurile Vidal și Pencu) și Zănoaga Dracului (cantonează Lacul Păsan). Ele sunt situate la 1950 - 2000 m, 2050 m respectiv 2150 m.

Profesor
Emil Marinescu
Universitatea din Craiova
continuare în pagina 2

Vedere spre vârful Parângu Mare din căldarea lacului Roșiile

